

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1So/85/2013                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 3013200087                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.05.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Igor Belko               |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:3013200087.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: R. U., bytom U., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.10.2012, o invalidný dôchodok, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/34/2013-27 zo dňa 12. septembra 2013, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/34/2013-27 zo dňa 12. septembra 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením konanie podľa ustanovenia § 96 ods. 1 a § 250h ods. 2 OSP zastavil a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje uznesenie krajský súd odôvodnil tým, že pred otvorením pojednávania dňa 12.9.2013 navrhovateľ prehlásil, že návrh na preskúmanie rozhodnutia berie späť v celom rozsahu a žiada konanie zastaviť.

Navrhovateľ sa proti tomuto uzneseniu odvolal, pretože so zastavením nesúhlasí, lebo na dotaz súdu povedal, že chce, aby konanie bolo skončené. Mal však na mysli to, aby súd na tomto pojednávaní predmetnú vec rozhodol v jeho prospech, na základe jeho návrhu. Žiadal preto, aby odvolací súd predmetné uznesenie zrušil a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu vyjadrila tak, že navrhovateľ jednoznačne zobral svoj návrh na preskúmanie rozhodnutia späť, a preto považuje rozhodnutie krajského súdu za vecne správne dostatočne doložené vykonaným dokazovaním. Navrhovala preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250h ods. 2 OSP až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 12.9.2013 jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ výslovne prehlásil, že svoj návrh berie späť. Prehlásil, že s poukazom na novo vypracovaný medicínsky posudok berie návrh na preskúmanie rozhodnutia odporkyne späť v celom rozsahu a žiada konanie vo veci zastaviť. V zápisnici sa nachádza jeho vlastnoručný podpis, čo navrhovateľ nijakým spôsobom nespochybnil. Odporkyňa taktiež nemala proti späťvzatiu návrhu a zastaveniu konania námietky, čo taktiež potvrdila svojim podpisom do zápisnice.

Späťvzatie je jednostranným procesným úkonom účastníka konania, pričom jeho účinky nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t. j. súdu. V prípade, ak sa tak stane, nie je možné späťvzatie vziať ďalším úkonom späť. Rovnaký názor Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil aj v rozhodnutí sp. zn. 6Obo 27/98 z 28.5.1998, podľa ktorého ak žalobca vzal žalobu späť, nemôže späťvzatie odvolať, ako aj v ďalších rozhodnutiach napríklad v rozhodnutí 6Sžo 372/2009 z 20.8.2010.

Preto prvostupňový súd nepochybil, keď na základe späťvzatia návrhu konanie zastavil. Podľa názoru odvolacieho súdu použil krajský súd nesprávne ustanovenie OSP, nakoľko ust. § 96 ods. 1 OSP by bolo možné použiť v prípade, kedy by táto otázka nebola riešená priamo v piatej časti OSP (Podľa § 246c ods. 1 prvá veta OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.). Preto mal krajský súd správne zastaviť konanie podľa § 250d ods. 3 OSP. Táto skutočnosť však nemá vplyv na správnosť výroku rozhodnutia krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, keďže navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal a odporkyni v odvolacom konaní trovy nevznikli.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.